

Lag om ändring i lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare;

SFS 1992:684

Utkom från trycket
den 23 juni 1992

utfärdad den 11 juni 1992.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs i fråga om lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare²

dels att nuvarande 21 och 22 §§ skall betecknas 15 och 19 §§,

dels att 6 och 25 §§ samt övergångsbestämmelserna till lagen (1991:1907) om ändring i lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare skall ha följande lydelse,

dels att rubriken närmast före nuvarande 21 § skall sättas närmast före den nya 15 §,

dels att det i lagen skall införas nya paragrafer, 16–18 och 22 e §§, av följande lydelse.

6 § En arbetsgivare får vid redovisning av en arbetstagares lön göra avdrag för sådana kostnader som avses i 2 kap. 4 § första stycket 6 lagen (1981:691) om socialavgifter och som arbetstagaren haft under månaden, om kostnaderna för utgiftsåret kan beräknas uppgå till minst 10 procent av arbetstagarens lön från arbetsgivaren under nämnda år.

Är en schablon, som fastställts enligt 2 kap. 4 § andra stycket lagen om socialavgifter, tillämplig på arbetstagare hos arbetsgivaren, skall avdrag i fråga om lön för sådan arbetstagare beräknas enligt schablonen.

Finns det inte en sådan schablon som avses i andra stycket skall skattemyndigheten på framställning av arbetsgivaren bestämma hur kostnaderna skall beräknas vid redovisningen.

16 § Om den, som i en av honom bedriven näringsverksamhet betalar ut ersättning för arbete till någon som har en F-skattesedel, inte i samband därmed har gjort anmälan enligt 40 a § uppbördslagen (1953:272) trots att han varit skyldig att göra det, får, i fall då arbetet har utförts av en annan person än F-skattesedelsinnehavaren, betalningsskyldighet åläggas utbetalaren för de arbetsgivaravgifter och den dröjsmålsavgift som F-skattesedelsinnehavaren skall betala på ersättningen till den som har utfört arbetet.

Betalningsskyldighet får inte åläggas enligt första stycket om F-skattesedelsinnehavaren har betalat avgifterna inom föreskriven tid.

Betalningsskyldighet får inte heller åläggas sedan F-skattesedelsinnehavarens betalningsskyldighet för avgifterna bortfallit enligt lagen (1982:188) om preskription av skattefordringar m. m.

Hos den som har blivit ålagd betalningsskyldighet enligt första stycket får indrivning ske i samma ordning som gäller för restförd skatt enligt uppbördslagen.

¹ Prop. 1991/92:112, SkU29, rskr. 292.

² Lagen omtryckt 1991:98.

Nuvarande lydelse av 21 § 1992:642.

17 § Med en F-skattsedelsinnehavare avses i 16 § en person som har en F-skattsedel antingen när ersättningen för arbetet bestäms eller när den betalas ut. En uppgift om innehav av en F-skattsedel får tas för god om den lämnas i en anbudshandling, en faktura eller någon därmed jämförlig handling, som även innehåller uppgifter om utbetalarens och betalningsmottagarens namn och adress eller andra för identifiering godtagbara uppgifter samt uppgift om betalningsmottagarens personnummer eller organisationsnummer. Det som sagts i andra meningen gäller dock inte om den som betalar ut ersättningen känner till att uppgiften om innehav av en F-skattsedel är oriktig.

Om betalningsmottagaren har både en F-skattsedel och en A-skattsedel anses han ha endast en F-skattsedel om F-skattsedeln skriftligen åberopas. I annat fall anses han ha endast en A-skattsedel. En sådan uppgift om innehav av en F-skattsedel som enligt första stycket får tas för god gäller även som skriftligt åberopande av F-skattsedeln.

18 § Beslut om betalningsskyldighet enligt 16 § första stycket skall fattas av skattemyndigheten.

Den som har fullgjort betalningsskyldighet i enlighet med ett beslut enligt 16 § får söka beloppet åter av F-skattsedelsinnehavaren. Den som vill söka beloppet åter skall till kronofogdemyndigheten ge in det kvitto som han fått vid betalningen eller på annat sätt styrka, att han har betalat avgifterna.

Kronofogdemyndigheten får hos F-skattsedelsinnehavaren driva in beloppet i den ordning som gäller för indrivning av skatt. Införsel får dock inte beviljas. F-skattsedelsinnehavaren skall betala dröjsmålsavgift på beloppet.

Bestämmelsen i 4 § preskriptionslagen (1981:130) gäller i fråga om regressfordran enligt andra stycket.

22 e § Den som har en A-skattsedel eller saknar skattsedel på preliminär skatt och som bedriver näringsverksamhet är betalningsskyldig för ett belopp motsvarande de arbetsgivaravgifter som belöper på en till honom utbetald ersättning för arbete som utförts inom näringsverksamheten och den dröjsmålsavgift som belöper på dessa om utbetalarens betalningsskyldighet för avgifterna eftergetts enligt bestämmelserna i 22 d § och det måste anses ha varit uppenbart för den som bedrivit näringsverksamheten att utbetalaren

1. inte insåg att han var arbetsgivare och
2. med hänsyn till föreliggande omständigheter måste anses ha saknat anledning att räkna med att han var arbetsgivare.

Beslut om betalningsskyldighet enligt första stycket skall fattas av skattemyndigheten.

25 § Om en arbetsgivare står i skuld för arbetsgivaravgifter, skatt enligt uppbördslagen (1953:272), mervärdeskatt enligt lagen (1968:430) om mervärdeskatt, särskild löneskatt enligt lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster eller enligt lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader har denne rätt att av det belopp som skall

restitueras enligt denna lag återfå bara vad som överstiger de obetalda avgifterna eller skatterna och de räntor eller avgifter som belöper på dessa.

I lagen (1985: 146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter finns också föreskrifter som begränsar rätten till restitution.

Denna lag³ träder i kraft den 1 januari 1992. Utom såvitt avser 3, 43 och 62 §§ skall dock äldre bestämmelser fortfarande gälla i fråga om arbetsgi-
varavgifter som belöper på tid före ikraftträdandet.

Denna lag⁴ träder i kraft den 1 juli 1992 och tillämpas med undantag för övergångsbestämmelserna, från och med den 1 april 1993. Äldre bestämmelser, med undantag för övergångsbestämmelserna, gäller fortfarande i fråga om ersättningar som betalats ut före ikraftträdandet.

På regeringens vägnar

BO KÖNBERG

Karin Laan
(Socialdepartementet)

³ 1991:1907.

⁴ 1992:684.
